

drøftet Skatteforholdene i hele Landet. Og jeg føler mig ikke forvisset om, at Skatteborgerne i Hovedstadens to store Kommuner vil være særlig tilfredse med, at man fra Indenrigsministeriets Side vil modsætte sig, at der foretages en fornøftig Ændring i Skattereglerne paa dette Punkt blot ved en Henviisning til, at man ikke endnu har naaet at forhandle med alle Kommunerne hele Landet over. Dette forekommer mig at være en saa tynd Bevisførelse for, at man er nødt til at gaa mod dette Forslag, at jeg ikke tror, der er ret mange af Københavns og Frederiksbergs Beboere, der vil forstaa den. Thi jeg kan forsikre den højtærede Indenrigsminister om, at der er mangfoldige Tusinder af Familier, ikke alene i Arbejderkredse, men ogsaa i andre Dele af Befolkningen i København og paa Frederiksberg, som med Glæde vil se denne Ændring gennemført i dette Lovforslag, og som vil være bedrøvede, naar de ser, at det ikke har været muligt at faa den gennemført til Trods for, at der er Flertal i Rigsdagen derfor. Den Omstændighed, at man i Københavns Kommune ikke har anmodet om at faa denne Forandring gennemført, skyldes sikkert ikke, som ogsaa den højtærede Indenrigsminister selv sagde, at man ikke ønsker den. Thi vi ved jo, at alle i København ønsker denne Forandring; det blev udtrykkelig udtalt fra ansvarlig Side paa Københavns Vegne, kan jeg nok sige, i Folketinget under Behandlingen der, at Københavns Kommune meget ønskede at faa denne Ændring gennemført. Naar man fra Københavns Kommunes Side i den Skrivelse, der blev sendt til Indenrigsministeriet om at faa Lovforslaget fremsat paa ny, ikke har foreslaaet denne Ændring, har det sandsynligvis været, fordi Københavns Kommune ikke mente, at der var nogen politisk Mulighed for at faa den gennemført i Rigsdagen. Det kunde Københavns Kommune ikke vide den Gang, men nu ved man i Københavns Kommune, at der er en politisk Mulighed for at faa Ændringen gennemført saavel i Folketinget som i Landstinget. Det strander paa et eneste Parti eller maaske paa den højtærede Indenrigsminister, og det synes jeg ikke, at en saa god Ændring burde strande paa.

Bunch: Jeg vilde have været meget glad, hvis den højtærede Indenrigsminister kunde have accepteret det omtalte Forslag; det vilde ganske sikkert berede megen

Glæde og Lettelse i mange Hjem. Men paa den anden Side skal det ikke fra vor Side være nogen Betingelse for Lovforslagets Vedtagelse at faa denne Ændring med denne Gang, da det jo er absolut nødvendigt, at Lovforslaget gennemføres hurtigt. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til Vedtagelse, eventuelt i den foreliggende Form, men vil dog stærkt anbefale, at den højtærede Minister vil bøje sig for vore Ønsker.

Dalsgaard: Jeg maa erklære mig ganske enig med de Udtalelser, som den højtærede Minister fremsatte om Spørgsmaalet om Forhøjelse af Børnefradragene for Frederiksberg og altsaa ogsaa i Københavns Kommune. Jeg tror ikke, det er rigtigt ved denne Lejlighed at komme ind paa at foretage Forandringer med Hensyn til dette Spørgsmaal; jeg tror, det vil føre saa vidt ud, at det ikke bliver let at tilendebringe Lovforslagets Behandling og gennemføre det i Løbet af meget kort Tid. Loven skal jo kun gælde i et Aar, og vi staar saa rimeligvis overfor en gennemgribende Forandring af de københavnske og frederiksbergske Skatteforhold. Jeg synes derfor, at det er mest praktisk og rigtigt, at vi udsætter ogsaa dette Spørgsmaal om Børnefradragets Størrelse til den Tid.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg vil kun gøre den korte Bemærkning i Anledning af den Udtalelse, som faldt om Uvillien i København, der skulde være rettet imod mig, at jeg vilde i saa Tilfælde finde, at det var rimeligt, at Uvillien først og fremmest rettede sig mod Københavns Kommunalbestyrelse. Der har fra den for mig foreligget det Forslag, jeg har fremsat for Rigsdagen. Og med Hensyn til Stillingen i øvrigt og navnlig ogsaa til Stillingen i det andet høje Ting, som det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) var inde paa, vil jeg gerne ganske kort sige, at efter min Opfattelse er Sandheden den, at ingen, da det kom til Stykket, vilde paatage sig Ansvaret for at forhale denne Sag ved at rejse det omtalte Spørgsmaal.

Bramsnæs: Det er vanskeligt at forstaa, at der skulde være Tale om en Forhaling af denne Sag ved at gennemføre et Ændringsforslag, hvis Rækkevidde ethvert Medlem i Rigsdagen er klar over, og hvis Rækkevidde er klar for de to Kommuner, det drejer sig om. Jeg kan ikke forstaa,